

DECRETUM

DE APOCRYPHIS INDULGENTIIS
AB INNOCENTIO XI.
APPROBATUM.

D3813 Elatae sèpiùs fuere ad Sacram Congregationem Indulgentiarum, sacrificia Reliquiis præpositam, Indulgentiarum quædam confitæ, & omnino falsæ, quæ per diuersas Orbis Christiani partes circumferuntur, alia verò examinanda, quæ adhibito studio inventæ sunt, vel apocryphæ, vel à Romanis Pontificibus revocatae, vel nullæ, quod datum eis tempus præteriisset; quarum quidem plurimæ, cùm non facilem cognitionem habent Christi fideles harum rerum, minus peritos fallunt, qui spe indulgentiarum, remissionis peccatorum suorum consequendæ frustrantur. Quamobrem eadem Sac. Congregatio vehementer cupiens huic malo magis in dies serpenti occurser, animarum protectui, & Indulgentiarum dignitati consulere, plures illarum singulare diligentia colligi, & in Indicem referri curavit.

Tales in primis sunt illæ, ut afferunt, concessæ à Joanne II. & Sixto IV. recitantiibus orationem charitatis Jesu Christi Domini Nostri, *Precor te, piissime Domine, &c.* ab Urbano II. Ecclesia Sanctæ Mariae, ut vulgo dicunt, Campagnæ, & Sanctæ Victorie, ab Eugenio III. Revelatione de Plaga in numero Jesu Christi, factæ S. Eustardo, ab Innocentio III. Archiconfraternitati, & Ordini Redemptionis, à Bonifacio IX. visitantibus Capellam S. Nicolai de Tolentino in ejus die festo, à Joan. XXII. osculantibus mensuram plantæ pedis Beatae Mariæ Virginis, ab Alexandro VI. Imagini Beatae Mariæ, vulgo dictæ Lagerthi, à Leone X. gemitibus funiculum S. Francisci, primum in Urbe impressæ, deinde Mediolani anno 1665. (suas tamen habent, & veras, Confratres Archiconfraternitatis Chordigerorum Sancti Francisci) recitantiibus Salutationem Angelicam ad pulsum horologii, & Imagini Conceptionis Mariæ Virginis Immaculatae in circulo depictæ, cuius pedibus Luna subjecta est, à Pio IV. vel Pio V. Principe Senarum, à Clemente VIII. dicens Orationem: *O magnum mysterium, &c.* & Ecclesiæ Sanctæ Mariæ, quam vocant, Montis Serrati, Avenione impressæ, tum alia pro animabus Christi fidelium defunctorum, impressæ Matriti 20. Julii 1606, à Paulo V. canantibus Hymnum: *Te Matrem Dei laudamus, te Mariam Virginem confitemur, &c.* vel si die

Sabbati intererint, dum idem canitur, & Coronis, Rosariis, Imaginibus, & Numismatibus, quæ Medalias appellant, ab eo benedictis, Federico Cardinali Borromeo supplicante anno 1611. dum Ecclesia Romæ in honorem Sancti Caroli ædificaretur, & ab eodem Paulo, & Gregorio XV. dicentibus: *Sia loda-
li Santissimo Sacramento, Laus Sanctissimo Sac-
mento,* ab Urbano VIII. in honorem ejusdem Sacramenti, precibus Cardinalis Magalotti, & Sacerdotibus, celebrata Missa, dicentibus.

Ave filia Dei Patris, Ave Mater Dei Filii, &c. à Clemente X. recitantiibus mane, meridie, ac vespere consuetam Antiphonam, *Angelus Domini, &c.* & in fine, *Deo Gratias, Marie.* Ac demum alia à nonnullis Romanis Pontificibus tributæ, ut ajunt, Corona Mysteriorum Passionis Domini Nostri Jesu Christi, pree Magni Duci Etruriæ.

Talis Indulgentia Sodalitatis S. Nicolai, qua reperita quinque Oratione Dominica, & Salutatione Angelica, unam liberari animam quolibet die à Purgatoriis poenis affirman. Tales alia Perusii Confraternitatis Sanctorum Sebastiani, & Rochi, & Romæ Societatis S. Bernardi ad Columnam Trajani. Tales demum alia Crucisignatorum S. Eustorgii Mediolani, Ariminii, & Bononiae.

Eius generis sunt & illæ concessæ, ut ajunt, Capella Rosarii in Ecclesia Sancti Antonii de Rovigo, seu Rodigii, vel Ecclesia Sanctissimæ Trinitatis Bergomi, aut Sancti Petri Montis Todoni die festivo Inventionis Sanctiss. Crucis, vel gestantibus funiculum S. Francisci de Paula, vel celebrantibus Missas S. Augustini, aut alias quinque in honorem quinque festivitatum B. V. vel recitantiibus Officium Sanctæ Franciscæ Romanæ, aut Antiph. *O Passio magna, &c.* in memoriam Passionis Jesu, aut Rosarium S. Annæ (quod Congregatio Sacrorum Rituum non probat) aut Orationem, quæ impressa cum Imagine Sanctæ Annæ circumferri solet, *Ave gratia plena, &c.* (quæ oratio prohibetur) aut Officium Conceptionis B. V. Immaculatae, quod afferunt à Paulo V. probatum fuisse, aut Orationem, *Deus qui nobis in Sancta Sindone, &c.* (excipitur Indulgentia centum dierum anno 1671. concessa precibus Ducissæ Sabaudiae ad annos 25. cunctis in illius ditione degentibus) aut aliam: *Ave filia Dei, &c.* post Communionem recitandam, vel aliquo conspicuo signo venerantibus Sanctiss. Eucharistia Sacramenti nomen. Indulgentia rursus octoginta millionum annorum veteri de Tabula exscriptæ, quam in Basilica Lateranensi assertari afferunt, pro dicentibus Orationem illam

Iam verè piam: Deus qui pro redemptione mundi, &c. tum quæ impressæ fuerunt Papæ anno 1670. sub hoc titulo: *Sommario dell' Indulgen-
ze concesse dalla Santità di N. S. Papaà Leone X.
all' Immagine della Concezione della Gloriosa Ver-
gine Maria;* vel Pisauri sub nomine Beatæ Joannæ anno 1608. evulgata; vel Barlettæ, seu Baruli à recitantiibus quasdam non sanè malas Orationes lucranda; vel Parma à vi- sitantibus per Quadragesimæ dies Ecclesiæ Tertiæ Ordinis Sancti Francisci; vel Pistorii, & Vastallæ à recitantiibus Orationem, *Ave Sanctissima Maria Mater Dei, Regina Cœli, &c.* & alia in peculiari impresso libro de scriptæ, quibus frui dicunt Devotos Seraphicos, & Benefactores.

His annumerandæ sunt, quæ Crucibus Caravancensibus tributa dicuntur, vel Coronæ, sive Stellario Conceptionis Virginis Immaculatae, quod ex duodecim globulis precariis constat, vel Granis, Crucibus, & Coronis Aloysia ab Ascensione Hispanæ Monialis Ordinis Sanctæ Clares, vel Mensuræ altitudinis Jesu Christi Domini Nostri, vel Imagini, aut Mensuræ vulneris lateri ejus inficti, vel Orationi, ut ajunt, in Sepulcro Domini nostri repertæ, & Indulgentiarum, ut ajunt, innixa revelationi factæ Sanctis Birgittæ, Mectildi, & Elisabeth, vel Beatae Joannæ de Cruce, & concessæ, ut afferunt, granis, quæ aliquod ex tribus granis tetigerint extantibus penes Romanum Pontificem, Hispaniarum Regem, & Ministrum Generalem Fratrum Minorum Observantiae Sancti Francisci.

Omnis verò, & singulas jam dictas Indulgentias Sacr. Congreg. partim esse confitæ, & plenè falsas declarat, partim apocryphas, vel ex alio capite nullas, quæ nemini suffragari possunt, easque in futurum ullo in loco ut veras publicari, & lucrandas Christi fidelibus proponi vetat; Foliaque, & Libros, ubi sic proponuntur, seu afferuntur, omnino præcipit aboleri, nisi prædictæ Indulgentiarum fuerint diligenter expunctæ; nec ideo tamen vult, alias, quas hoc Decretum non continet, pro veris & legitimis, taciteque probatis haberi.

Ac demum omnes Indulgentias concessas ante Decretum Clement. VIII. latum die 9. Januarii 1597. Coronis, Rosariis, Granis, seu Calculis, Crucibus, & Imaginibus Sanctiss. Crucis, vel ante Breve Pauli V. quod incip. Romanus Pontifex, &c. editum 23. Maïi anno 1606. personis Regularibus quarumcumque Religionum, & Ordinum, etiam Mendicantium, vel ante Constitutionem 115. Clem. VIII. cuius initium. *Quacunque, &c.* &c. 68. Examen Ecclesiast.

3914 **E**st illud, in quo à Summo Pontifice concessa est Indulgentia Plenaria pro defunctis; quam quidem potest Papa animabus Purgatoriis concedere, eas liberando, non directe, & immediatè per modum absolutionis, & judicii, ut facit pro vivis, cùm non sint illi subjectæ; sed per modum suffragii, seu cuiusdam auxillii, offerendo Deo de thesauro Ecclesiæ satisfactiones per modum pretii condigni pro earum liberatione.

3915 Indulgentia Altaris privilegiati, aut alia pro animabus Purgatoriis concessa, certè & infallibiter suum habet effectum. D. Thomas in 4. disp. 21. q. 2. art. 3. q. 2. Mastrius disp. 24. q. 3. n. 46. Diana pars. 9. tral. 2. res. 3. Villalob. & communior contra Layman, &c. Dd. alios.

alios. Ratio est, quia ex una parte pretium quod offertur, est aequale debito; nam offert de thesauro Ecclesiae consistente in satisfactionibus Christi, B. Virginis, & Sanctorum, qui est superabundans, & numquam deficiens: v. tom. 3. pag. 630. n. 241. Ex alia parte habetur promissio Dei de tali pretio acceptando, inclusa in articulo fidei de communione Sanctorum, & expressa in verbis Christi Matth. 16. *Quodcumque solveris super terram, eris solutus & in caelis.* Quæ promissio est universalis: *Quodcumque, & non excludit animas Purgatorii;* quia ly, *super terram, cadit supra solutionem activam, non supra passivam.*

3816 *Communio Sanctorum,* consistit in hoc, quod corpus Ecclesiae Catholicae, seu universaliter modum significat, non conditionem, prout comprehendit tres partes, militarem, scilicet viatorum in hac vita contra hostes animæ militantium; *satisfacienciam,* in alia vita in purgatorio satisfacentium, & triumphantem, Beatorum in Paradiso Deo frumentum, est ita perfectè unitum, ut unius membra bono non participent cetera membra, ex Apost. ad Rom. 2. & ex Psal. 118, sic nostræ orationes, & sacrificia juvant animas Purgatorii; orationes vero Sanctorum nos juvant, & illas.

3817 Hinc colliges 1. differentiam inter suffragia, quæ à fidibus propria auctoritate obtinuit cum clausula, dummodo quotidie quatuor Missæ in ea Ecclesia celebrantur: *An si in ea non celebrantur tot Missæ, concessio tenet?* R. Esp. tenere, si id fiat raro, aut aliquo casu fortuito; minimè si fiat communiter. Diana p. 9. trah. 2. ref. 9. Rodr. & alii apud ipsum.

Ratio primæ partis est, quia hæc accipienda sunt humano modo, & moraliter, ut frequentius accident, l. 3. 4. 5. & 6. ff. de leg. & splendor Ecclesiae non amittitur ex defectu Missarum, qui fortuitè & raro contingit.

3818 2. Quod nulla Indulgentia valeat pro defunctis, nisi sit expresse a Papa concessa pro illis: quia nullus potest disponere, & offerre pretium pro illis de bonis communibus Ecclesiae, quæ sunt satisfactions Christi, & Sanctorum, nisi solus Papa.

Q U A R E S I.

3819 In concessione Altaris privilegiati apponi solet clausula, dummodo in Ecclesia tot, v. g. quindecim Missæ celebrantur quotidie: An si in ea non celebrantur tot Missæ, concessio tenet? D. ponens refert Resp. Bordoni tom. 2. ref. 9. n. 8. eique adhædere videtur. Qui respondet non tenere, si numerus Missarum prescribatur tamquam conditio.

3820 Addit tamen contra Rodr. Silvium, que colligimus, dictam clausulam apposita esse

& alios, talem clausulam regulariter non esse conditionem ad valorem privilegii necessariam, sed apponi narrativè, attenta supplicatione facta, in qua est expressus conveniens, aut magnus sacerdotum numerus; narrativa autem nec conditionem, nec jus facit, ex cap. 3. pag. 630. n. 241. Ex alia parte habetur promissio Dei de tali pretio acceptando, inclusa in articulo fidei de communione Sanctorum.

Quod suaderi potest; nam in similibus Brevis non semper idem numerus sacerdotum celebrantium prescribitur, sed aliquando septem, aliquando quindecim, & aliquando quadragesima; quæ diversitas non aliunde oritur, nisi ex diversitate expositorum in supplicationibus, ad quæ summus Pontifex attendit.

3821 Tum quia particula, dummodo, regulariter modum significat, non conditionem, Tamb. in Meth. celebr. Miss. lib. 1. cap. 4. S. 4. n. 41. Barb. & Sanchez: qui modus non constituit actum; nempe privilegium, sed adjicitur actu perfecto.

Maiorius disp. 23. Leander tr. 5. de penit. disp. 14. Diana p. 9. tr. 2. Arfdekin in tom. 2. p. 240.

Q U A R E S II.

3822 Beneficiatus nimis suo labore, & magna Curie difficultate, concessionem Altaris privilegia-ri obtinuit cum clausula, dummodo quotidie qua- tuor Missæ in ea Ecclesia celebrantur: *An si in ea non celebrantur tot Missæ, concessio tenet?*

Esp. tenere, si id fiat raro, aut aliquo casu fortuito; minimè si fiat communiter. Diana p. 9. trah. 2. ref. 9. Rodr. & alii apud ipsum.

Ratio secundæ partis est, quia hæc accipienda sunt humano modo, & moraliter, ut frequentius accident, l. 3. 4. 5. & 6. ff. de leg. & splendor Ecclesiae non amittitur ex defectu Missarum, qui fortuitè & raro contingit.

3823 Ratio secundæ partis desumitur ex re-solutione prioris quæsiti. In tantum enim in consuetis clausulis, dummodo triginta, quindecim, septem Missæ quotidie celebrantur, diximus dictas clausulas non apponi regulariter ut con-diciones, sed narrativè, & ut modum; adeo-que, si pauciores dicantur, non cadere con-cessionem; quia cum pauciori numero ser-va-tur sufficiens cultus, & decor Ecclesiae, qui pro concessione Altaris à Pontifice inten-di-tur. Non ita res se habet in calu, quia clausula quatuor Missarum non est regularis, sed extraordinaria, & singularis, & il minus quam quatuor Missæ celebrantur, non ser-vatur cultus, decor, & splendor Ecclesiae à Pon-tifice pro concessione intentus. (quæ fuit cœ-a-sa laboris, atque nimis difficultatis) adeo-

que colligimus, dictam clausulam apposita esse

De Jubilao. Cap. IX.

esse taxativè, ut conditionem, atque inde ea non impleat alia opera, & Indulgentiam concessionem Altaris cadere, si communiter non servetur.

C A P U T IX.

De Jubilao.

3824 Jubilæus à verbo Jobel, quod apud Hebræos est annus remissionis, du-rare solet per quindecim dies, excepto Ju-bilæo Anni Sancti, qui durat per totum annum.

3825 In eo conceduntur plures facultates 1. Absolutionis ab omnibus censuris, & ca-sibus reservatis, facienda à quolibet Confes-sario, approbato tamen ab Ordinario loci, excepto crimen hæresis formalis, nisi exprimatur, ex Decreto Alexand. VII. 1656. 2. Commutandi, non dispensandi omnia vota, exceptis solim votis Castitatis, & Religionis ac votis promissionis à tertio acceptatis: v. fusè de voto.

3826 Jubilæus non potest bis lucrari, sed femel. Busemb. lib. 6. trah. 4. cap. 1. dub. 4. & Bonac. contra Arfdekin tom. 2. pag. 241. qui plures pro se refert. Nam clare colligi-tur ex verbis Jubilæi.

3827 Qui omisit lucratij Jubilæum in sua pa-tria, potest illum lucrari alibi, ubi tempus præscriptum non jam est elapsum. Qui post confessionem iterum peccato referat reservato, potest iterum absolviri, si non expiraverit tempus. Si quis tempore Jubilæi incepit con-fessionem, quam tamen materialiter imperfe-ctam ob iustam causam opus sit differri, po-test tunc tolli reservatio, & fieri commutatio-votorum. Imò Confessarius potest postea per-fecta confessione præstare omnia, quæ ante; quia coepit causa manet potestas delegati, donec finiatur. Busemb. cit. Bonac. Dian. Confessarius potest absolutionem post Jubi-læum differre ob occasionem proximam po-nitentis, vel quia poenitens accessit ultimo die, & confessio non potest perfici.

3828 Qui peccato reservato in con-fidentiam Jubilæi, potest virtute Jubilæi ab-solviri, nisi expresse exceptetur reservata, in confidentiam Jubilæi commissa. Aliud est peccare posita notitia, seu post notitiam Ju-bilæi, & aliud in confidentia Jubilæi; nam confidentia importat, quod notitia Ju-bilæi influat in peccatum, & sit ejus causa, quatenus quis illud non faceret, si non ha-beret notitiam Jubilæi, & spem facilis ab-solutionis.

3829 Qui absolvitus est à reservatis, si post-tutius tamen est, ut commutationem pe-tant. Dominus, si det famulo eleemosy-nam elargiendam pauperibus, & famulus eam defraudet, & pro se retineat, Jubi-læum non lucratur, quia non præstat in re opus præscriptum. Leander cit. quest. 49. Dia-na